

- Preučevanje informacijskega vedenja različnih skupin
- Potek katalogizacijskega procesa in potrebe končnih uporabnikov
- Katedra za knjigarstvo
 - Raziskovanje branja po svetu in doma
 - Razvoj knjižnih trgov
 - Učbeniki
 - Kakovost založniških standardov

Strokovno delovanje sodelavk in sodelavcev oddelka poteka v dveh oblikah. Prva je javno nastopanje, predvsem v medijih, ko je potrebno razložiti in pojasniti delovanje ali razvoj na naših področjih. Drugi pomembni element pa je sodelovanje v različnih strokovnih in profesionalnih telesih, odborih, svetih in komisijah. Sodelavke in sodelavci oddelka v njih aktivno delujemo, zelo pogosto jih tudi vodimo. Pomen tega delovanja je dvojen: po eni strani s tem lahko pomembno vplivamo na delovanje in razvoj področja, po drugi strani pa tako ohranjamo stik s prakso. S tem stroko prenašamo tudi med praktike, ki morda ne spremljajo redno in v celoti naših znanstvenih objav.

Dr. Primož Južnič je redni profesor na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo, raziskuje in poučuje bibliometrijo in izgradnjo knjižničnih zbirk. Pred prihodom na Filozofsko fakulteto leta 2004 je bil vodja različnih specialnih in visokošolskih knjižnic. Bil je tudi direktor Univerzitetnega računalniškega centra in deloval kot ekspert za informatiko pri Evropski komisiji. Vodil je različna strokovna telesa v Sloveniji in v svetu, med drugim Strokovno telo za mednarodno literaturo pri ARRS in sekcijo za izobraževanje in usposabljanje IFLA. V zadnjih letih je vodil tri ciljne raziskovalne projekte s področja bibliometrije.

Red. prof. dr. Branka Kalenić Ramšak

UBI CONCORDIA, IBI VICTORIA

Stoletnico delovanja *Universitas Ljubanensis* in Filozofske fakultete bomo praznovali tudi na Oddelku za romanske

jezike in književnosti. Da je obstajal interes za visokošolski študij romanskih jezikov, je zapisano v dokumentih o ustanovitvi Univerze, v katerih se omenjajo tudi romanisti. Vse se je začelo s študijem francoščine v prvem akademskem letu rednega delovanja Univerze (1920/21), nadaljevalo s študijem italijanščine (1937/38) in nekaj desetletij pozneje še s študijem španščine (1981/82). Vsekakor pa je interes za poznavanje in učenje romanskih jezikov obstajal že veliko pred letom 1919, bodisi iz političnih razlogov, na primer zaradi odnosov s sosednjo Italijo ali pomena francoščine v času Ilirskih provinc 1809–13, bodisi zaradi želje po kulturni povezanosti z romanskim svetom, na primer zaradi prevajanja bogate romanske književne dediščine.

Naš oddelek je skozi sto let počasi rasel, se širil in duhovno bogatil – ustanavljali smo nove študijske programe in katedre, dodajali nove vsebine, vpeljevali vedno nove lektorate romanskih jezikov, začeli z izdajanjem mednarodnih znanstvenih revij, se pedagoško, znanstveno in strokovno uveljavljali doma in po svetu. Trdno verjamem, da bomo v kratkem lahko prvič razpisali tudi nov študijski program portugalskega jezika in književnosti. Kako pomembno je povezovanje, smo romanisti vedeli že veliko pred strategijo o internacionalizaciji ali evropskimi programi mobilnosti, saj smo spleтали številne mednarodne vezi s tujimi visokošolskimi institucijami in strokovnjaki, ki so prihajali k nam kot gostujoči profesorji, nekateri pa so postali naši kolegi. Vedno smo z veseljem sodelovali z drugimi oddelki, fakultetami in univerzami, tudi s predstavniki drugih znanstvenih in umetniških področij. Odprt duhovni prostor, ki razvija človeško svobodo – poetično ga lahko poimenujemo *nedoumljivo veselje* ali *neizmerni prostor* –, predstavlja jedro dolgoročne romanistične strategije.

Ob praznovanju rojstnega dne, še posebej če gre za častitljivih sto let, se zdi nujno priklicati iz spomina najbolj izstopajočo značilnost slavljenja – zame so to zagotovo razumevajoči in spoštljivi kolegialni odnosi, ki so mi jih kot nepisan kodeks posredovali moji predhodniki in ki jih spoštujemo vsi, ki domujemo v romanistični hiši. Kljub številnim kriznim obdobjem,

Pomembno pa je, da univerzitetna skupnost pri svojem pedagoškem in raziskovalnem delu vedno ostane samostojna ter moralno in intelektualno neodvisna od vsakršne oblike moči.

ki smo jih doživeli v preteklosti, in hudim prostorskim stiskam (še danes sta hispanistična sekcija in knjižnica fizično ločeni od ostalih romanistov) nismo nikoli razmišljali, da bi naša pot vodila v »vrt razcepljenih stez« več oddelkov. Zaradi globoke vere v moč dialoga in prihodnost slovenske romanistike, humanistike ter *universitas* smo presegli nesporazume, parcialne interese ali slabe ideje. Tako je Oddelek za romanske jezike in književnosti postal eden najbolj notranje povezanih in v medosebnih odnosih najbolj prijaznih fakultetnih oddelkov, ki upošteva tako voljo posameznika kot pomen skupnosti. To spoznanje bodo kot poezijo uma in srca, verjamem, v prihodnosti ohranili tudi mlajši kolegi.

Univerza se mora nujno povezovati z okoljem, v katerem deluje, ter si s pridobljenim znanjem in kritičnim duhom prizadevati spreminjati družbene tokove. Tudi najstarejše evropske visokošolske skupnosti, ki so nastale v romanskem svetu, že od ustanove *Alma Mater Studiorum* v Bologni dalje poudarjajo odprtost akademskega sveta in zavzemanje za humanistične vrednote, še posebej za človekove pravice, odgovornost posameznika do skupnosti in zavračanje vsakršnih predsodkov. Pomembno pa je, da univerzitetna skupnost pri svojem pedagoškem in raziskovalnem delu vedno ostane samostojna ter moralno in intelektualno neodvisna od vsakršne oblike moči. Tega dejstva smo se romanisti, podobno kot številni drugi na Filozofski fakulteti, vseskozi v preteklosti zavedali, tudi takrat, ko smo bili pod hudimi zunanjimi pritiski. Izsiljevanjem

nismo nikoli popustili, z resnim in vztrajnim delom smo naše skupne zaveze prenašali tako na mlajše kolege kot na študente.

Profesorji nikoli ne smemo delovati s pozicije moči ne v odnosih do svojih kolegov ne do študentov. Naš stalen izziv je vzpostavljanje kritičnega dialoga in sprejemanje drugačnih mnenj, ki posledično lahko vplivajo tudi na naše poglede in dejanja, česar se nikakor ne smemo sramovati: *Errare humanum est, perseverare autem diabolicum*. Tako nobeno mnenje ne sme biti prepovedano, dokler je spoštljivo in se ne sprevrže v sovražni govor, ki ga v akademskem prostoru že *per se* zavračamo. Nesprejemanje ali celo sankcioniranje konstruktivne kritike nujno vodi v licemerje ali v tišino, ki ima lahko za akademsko skupnost nepredstavljivo negativne posledice. Zato bodimo še naprej svobodni v razmišljanju, delimo z drugimi svoje dvome, vendar pa to *libertas* strpno dopustimo tudi drugim.

Vivat, crescat, floreat Oddelek za romanske jezike in književnosti Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani!

In to je vse, prijatelji.

Red. prof. dr. Branka Kalenič Ramšak je profesorica za špansko in hispanoameriško književnost na Oddelku za romanske jezike in književnosti, v letih 2013–2017 je bila dekanja Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, v študijskem letu 2017/2018 pa prorektorica Univerze v Ljubljani za področje pedagoškega dela.